

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Petra Průchy, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Marie Turkové, JUDr. Jaroslava Vlašína a v právní věci žalobkyně: **O. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně podané proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 27. 10. 2005, č. j. 36 Az 58/2005 - 29,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou dne 20. 12. 2005 u Krajského soudu v Brně se žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) domáhala zrušení napadeného usnesení uvedeného soudu, jímž byla odmítnuta žaloba stěžovatelky proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 4. 2005, č. j. OAM-295/VL-07-ZA09-2005, o neudělení azylu z důvodu nesplnění podmínek uvedených v § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a jímž bylo současně vysloveno, že se na cizinku nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Stěžovatelka současně požádala o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

Z ustanovení § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) vyplývá, že stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Podle § 35 odst. 8 s. ř. s. může předseda senátu navrhopateli u něhož jsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, na návrh ustanovit usnesením zástupce.

Krajský soud v Brně proto přípisem ze dne 27. 12. 2005 vyzval stěžovatelku k prokázání jejích osobních a majetkových poměrů. Tato výzva byla stěžovatelce doručována

prostřednictvím poštovní přepravy na adresu, kterou stěžovatelka uvedl v kasační stížnosti (*u pana K. Š., K. 913/22, P. 7*). Protože adresátka, podle údajů na doručence zásilky, nebyla při pokusu o doručení zásilky na uvedené adrese zastižena, zásilka byla uložena na poště a stěžovatelce byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedla. Podle § 42 odst. 5 s. ř. s., v návaznosti na § 46 odst. 3 a § 50c odst. 1 a 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „o. s. ř.“) při doručování zásilek od 1. 1. 2005 platí, že *nebyla-li fyzická osoba zastižena na uváděné adrese a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou, uloží. Jinou písemnost doručující orgán doručí vhodné fyzické osobě bydlící, působící nebo zaměstnané na téže místě nebo v jeho okolí, která adresáta zná a souhlasí s tím, že mu písemnost odevzdá; není-li možno ani takto doručit, písemnost uloží*. Dále platí, že *byla-li písemnost uložena, zanechá se v místě doručování adresátu výzva, aby si písemnost vyzvedl a nebude-li uložena písemnost neurčená do vlastních rukou (což je předmětný případ) vyzvednuta do 3 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty*, podle ustanovení § 40 odst. 3 s. ř. s., *nejblíže následující pracovní den*.

Takto bylo při doručování předmětné zásilky postupováno, zásilka byla tímto způsobem uložena v pátek dne 30. 12. 2005. Zásilku se však stěžovatelce nepodařilo doručit a byla vrácena soudu zpět s tím, že stěžovatelka si zásilku nevyzvedla. Účinky doručení nastoupily za užití ustanovení o právní fikci doručení nevyzvednuté zásilky v pondělí 2. 1. 2006.

Usnesením ze dne 18. 1. 2006, č. j. 36 Az 58/2005 - 44, Krajský soud v Brně následně rozhodl, že se žádost stěžovatelky o ustanovení zástupce z řad advokátů zamítá. Zásilka opět doručovaná na adresu, kterou stěžovatelka uvedla v kasační stížnosti (*u pana K. Š., K. 913/22, P. 7*), se vrátila krajskému soudu zpět s údajem pošty, že se adresátka je „neznáma“. Krajský soud v Brně poté požádal o doručení zásilky stěžovatelce Policii České republiky, Oddělení cizinecké policie Praha. Ta přípisem ze dne 9. 3. 2006 sdělila, že při provedeném šetření byl na uvedené adrese zastižen pan K. Š., u kterého měla cizinka údajně bydlet, a tento uvedl, že paní M. zná od svého známého, ale nikdy u něho na této adrese nebydlela. Kde se v současné době zdržuje, nebo kde má adresu pro doručování písemností, však neví. Poté Krajský soud v Brně učinil dotaz na místo pobytu stěžovatelky u Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie v Praze, která soudu přípisem ze dne 28. 3. 2006 sdělila, že místo pobytu stěžovatelky v současné době jí není známo, a že bližší informace však může soud zjistit u Oblastního ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie v Brně, které stěžovatelce vydalo vízum za účelem strpění. Tento orgán potom k dotazu soudu přípisem ze dne 11. 4. 2006 krajskému soudu sdělil, že současný pobyt stěžovatelky mu není znám, z posledního pobytu na adrese Z., H. 514, byla odhlášena dne 13. 12. 2005.

Krajský soud v Brně následně usnesením ze dne 19. 4. 2006, č. j. 36 Az 58/2005 – 59, ustanovil stěžovatelce opatrovníka – *paní B. S., vedoucí kanceláře Krajského soudu v Brně*. K rukám tohoto opatrovníka zaslal usnesení ze dne 18. 1. 2006, č. j. 36 Az 58/2005 - 44, kterým rozhodl, že se žádost stěžovatelky o ustanovení zástupce z řad advokátů zamítá. V tomto usnesení soud stěžovatelku současně vyzval, aby ve lhůtě do 15-ti dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí odstranila nedostatek svého podání ze dne 17. 12. 2005, spočívající v tom, že stěžovatelka není zastoupena advokátem, ač sama nemá právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Zároveň krajský soud stěžovatelku poučil o tom, že pokud tento nedostatek nebude přes výzvu soudu ve

stanovené lhůtě odstraněn, kasační stížnost bude odmítnuta. Usnesení bylo opatrovníkovi, podle údajů na doručence založené ve spisu, doručeno dne 11. 5. 2006.

Na obsah předmětné zásilky nebylo ve stanovené lhůtě, a ostatně ani později, stěžovatelkou reagováno.

Protože nezbytnou podmínkou, bez níž nelze řízení o kasační stížnosti vést, je, jak bylo již výše uvedeno s odkazem na ust. § 105 odst. 2 s. ř. s., povinné zastoupení stěžovatele advokátem a tento nedostatek nebyl v průběhu poskytnuté lhůty odstraněn, nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) a § 120 s. ř. s. odmítnout.

Za této procesní situace se Nejvyšší správní soud již nemohl zabývat ani návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O nákladech řízení kasační stížnosti rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť v případech odmítnutí kasační stížnosti, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. října 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu